

TORONYIRÁNY

XII. 16.

2018. április 22.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 4. vasárnapja

Papi és szerzetesi hivatások vasárnapja

Április 23. Szent Adalbert püspök és vértanú

Április 25. Szent Márk evangélista

Imádság a papnövendékekért

Urunk, Jézus Krisztus,
az Atyának Fia, örök Főpapunk,
te hívtad őket szolgálatodra.
Te szóltál hozzájuk: Jöjj, kövess engem!
Saját papsággal akarod megajándékozni őket.
A te nevedben, küldetésedben,
Lelked erejében kell majd elmenniük
és gyümölcsöt teremniük.
Kérünk téged, add meg nekik már most
hétajándékú Lelkedet:
a bölcsesség és az értelem,
a tudomány és a jámborság,
a tanács és az erősség,
és az istenfélelem Lelkedét,
hogy majd igazi papi emberré legyenek.
Add, hogy vidámak és bátrak legyenek.
Adj nekik jósággal, önzetlenséggel
és alázattal telt szívet.
Legyenek józanok és éberek,
egyenesek és fegyelmezettek,
kitartók és dolgozók,
szerények és nagylelkűek.
Adj nekik nagy szeretetet irántad.
Te élj bennük, te légy szívük központja
és életük egyedüli törvénye.
Veled és benned imádkozzanak,
veled legyen életük elrejtve az Istenben.

Karl Rahner

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 4,8-12** Az apostolok Jézus nevében gyógyítanak betegeket, és hirdetik, hogy egyedül Ő az üdvösség forrása mindenki számára.
- 2. 1Jn 3,1-2** Az üdvösség végső állapotában hasonlók leszünk a feltámadt Krisztushoz.
- 3. Jn 10,11-18** Jézus a követőihez fűződő kapcsolatát a jó pásztornak a nyájához fűződő kapcsolatához hasonlítja, aki szükség esetén az életét is feláldozza értük.

A Jó Pásztor

Jézus tovább fűzi az önmagáról adott kinyilatkoztatást azzal, hogy jó pásztornak mondja magát. Nem igazi, hanem jó (kalos) pásztornak. Az Ószövetségben a pásztor képét alkalmazták Istenre is, amennyiben gondot visel népére, összegyűjti és vezeti azt. De az előjárókat is emlegetik úgy, mint jó vagy rossz pásztorokat. A Messiás-király különösképpen betölti majd a pásztor szerepét (Ez 34,23; Mik 5,1-3). Az „én vagyok” bevezetés jelzi, hogy valódi kinyilatkoztatásról, a Messiás igazi jellegzetességéről van szó. Az evangélista úgy állította össze ezt a fejezetet, hogy állandó fokozást találjon benne. A jó pásztornak sok sajátsága lehet, de itt egyet hangoztat különösképpen Jézus: azt, hogy életét is odaadja juhaiért. Az evangélista már az egyház hitével tekint vissza Jézus alakjára, s a hit középpontjában már a húsvéti misztérium áll, amelyben Jézus megvalósította a tökéletes áldozatot az emberiség üdvéért. Pál apostol ezt úgy fejezi ki, hogy „szeretett engem és feláldozta magát értem” (Gal 2,20; Ef 5,2). A jó pásztornak ezt a személyes hűségét és szeretetét Jézus úgy emeli ki, hogy összehasonlítja magát a bérelessel, akinek a Juhok nem sajátjai. Ő bérért szolgál, tehát nincs indítéka arra, hogy szeresse a nyáját. Áldozatot sem vállal érte, azért a veszély idején elfut. A Mishnából tudjuk, hogy a hanyag pásztoról kártérítést követelhetett a gazda, de ez a kívülről jövő kötelesség nem volt belső érzélem forrása. Egyébként a béresre való hivatkozás, illetve a vele való összehasonlítás inkább csak a pásztornak a nyájért való felelősségét világítja meg. Nem valószínű, hogy a béresben Jézus határozott személyekre utalt volna. Inkább az általános magatartást jellemezte vele, s kellő háttérrel rajzolt meg alakjában, hogy az ellentét kiemelje az odaadó szeretetet. Veszély idején a béres elfut és a nyáj szétszéled. A pásztor viszont ottmarad, vállalja az áldozatot, és azzal összetartja a nyáját s erőt önt belé. Itt gondolhatunk arra, hogy az ő megváltó halála volt a szeretetnek az a jele, amelyről övéi felismerik elkötelezettségét, s ezért ragaszkodnak hozzá. Sőt megváltó halála volt a kegyelemnek a forrása is, amely a nyáját a hűségére és a viszonzó szeretetre segíti. Amikor azt állítja, hogy a

jó pásztor életét adja juhaiért, abban benne van a képviselőnek, a helyettesítő engesztelésnek a gondolata. Az egész nyáj helyett kifejezi az engedelmisséget az Atya előtt, s így saját érdemeit ajánlja fel a nyáj bűneiért. Főleg ebben van az ő- és az újszövetségi pásztorok közötti különbség. Ott a pásztor mindig uralkodói vonásokat hordoz, itt pedig a szolgálatát és az önfeláldozását.

A 14. versben a jó pásztor többi pozitív vonását tünteti fel. Külön jelentőséget kap a kölcsönös ismeret. Jézus a saját ismeretét teszi első helyre. Az ismerni ige (ginoskein) a görögben nemcsak elméleti tudást jelent, hanem veszélyes kapcsolatot. Olyat, amelyből közösség alakul ki. Ő úgy ismeri övéit, mint ahogy az Atya ismeri őt. Az ilyen szentháromsági utalás hozzátartozik János evangéliumához, illetőleg azon belül kitérő leírásához. Jézus az Atya örök Fia, tőle kapja küldetését és hatalmát. Egyúttal ő az Atya képe, azért embersége szerint is mindenben úgy viselkedik, ahogy az Atyától látja. Ebből következik, hogy övéit is úgy akarja ismerni, ahogy az Atya ismeri őt. Később majd arra is rátér, hogy úgy szereti övéit, ahogy az Atya szereti őt (15,9). A kinyilatkoztatás másik oldala az, hogy övéi is úgy ismerik őt, mint ahogy ő ismeri az Atyát. Ez pedig már kimondottan kegyelmi hatás. Az ő megismeréséhez, a benne való hithez az Atya vonzása és megvilágosító kegyelme szükséges. Tehát akik beletartoznak Jézus nyájába, azok megkapják ezt a természetfölötti ismeretet. Ez a hitből fakadó látás az egyházi közösség alapja (koinonia, communio). Őbenne megismerjük a szeretet forrását, és ezen az alapon követjük őt. S ha itt a 15. versben újra megerősíti, hogy életét adja juhaiért, azzal az evangélista kétségkívül azt fejezi ki, hogy Jézus áldozata lesz annak a kegyelemnek a forrása, amely a hívőket a vele való kapcsolatra képesíti. Egyúttal benne van annak biztosítéka is, hogy ez a kapcsolat az ő részéről örök. Akikért az életét adja, azokat örök szeretettel magánál akarja tartani.

A 16. versben a látókör kiszélesedik. Jézus ismeri övéit és áldozatos szeretettel fordul feléjük. De ez nemcsak a zsidók közül való hívőknek szól. Más Juhai is vannak, másik akolból vagyis a pogányok közül, s azokat is ismeri, mert az Atya neki adta őket. Majd a 17,20-ban magyarázza meg Jézus, hogy azokra gondol, akik küldötteinek a szavára fognak benne hinni. Ezeket is ide kell vezetni, vagyis egyesítenie kell őket azzal a nyájjal, amely Istentől való. Ezeknek a kiváltsága és ereje is az lesz, hogy hallgatni fognak a szavára, tehát ismerik és követik őt. Jézus tehát elvben már itt eltörli a különbséget az ószövetségi választott nép és a pogányok között. Az egy nyáj és egy pásztor a hiten keresztül valósul meg. Azok tartoznak bele, akik meghallják és elfogadják Jézus szavát. Az Atya adja neki őket, de ő gyűjti össze, ő vonzza magához. Ő marad a pásztor, s az apostolok az ő megbízatása alapján működnek majd, mert az ő tanítását adják tovább és a tőle kapott hatalommal irányítják az embereket. Az egy nyáj képe tehát csak arra vonatkozik, hogy Jézus az üdvösség útját és eszközeit mindenki számára elérhetővé teszi és egyháza nem lesz fajhoz vagy nyelvhez kötve. Ezekkel a szavakkal azonban nem ígéri meg azt, hogy a földön minden nép és minden vallás hazatalál az egyetlen akolba. Azt azonban megjövendöli, hogy neki mindig lesz nyája, amely az engedelmisség és a szeretet kötelékével tart ki mellette. A végső egység csak a túlvilágon valósul meg.

Gál Ferenc

Többet „mézsel”, mint erővel (15.)

Gyermekek, konfliktusok és kompromisszumok

A gyermekek kipróbálják a szülőket

Állandóan kipróbálják, hogy figyelmesek-e velük szemben és milyen sokáig, milyen odaadással. Azt is tudják, mit kell tenniük, hogy fokozzák a figyelmességet vagy elveszítsék azt. Egyedül nem képesek határokat húzni, ezért a határsértő benyomását keltik. Ez hosszú távon bosszantó, megtévesztő, felőrli az idegeket. Az ilyen gyermekekre a legszívesebben már egyáltalán nem is szeretnénk odafigyelni. Pontosan ez tépi fel a gyermek sebéit. Most mindent megtesz, hogy mégis figyeljenek rá. Ezt úgy teszi, hogy az egyik illetlenséget a másik után követi el. Végül jól elverik a popsiját, ami szintén közömbös számára, mert elérte célját: valaki felfigyelt rá!

Képzeld el magának a sok ember között egy szerelmes párt. Sem egymást megcsókolni, sem pedig egymás kezét megfogni nem tudják. Ennek ellenére mindketten állandóan figyelmességgel ajándékozzák meg egymást.

Sohase felejtse el: gyermeke határtalanul szerelmes Önbe!

Mit lehet tenni?

A gyermeknek kiegyensúlyozott viszonyra van szüksége a céltudatos figyelmesség és a biztos megérzés között, hogy „szükség esetén” fáradtság nélkül megkaphassa a figyelmességet.

Másként kifejezve: egy gyermeknek éreznie kell, hogy itt egy olyan ember van, aki nemcsak segített neki, hanem közvetlenül is részt vett mindenben, amit tesz és amit mond. Ez semmi esetre sem jelent beavatkozást. Tulajdonképpen csak azt jelenti, hogy mindig van érzékünk a gyermek iránt, hogy nem feledkezünk meg róla.

Amikor még kicsi volt a lányom, gyakran egy órát tettem elé, így megtudhatta, hogy még meddig kell dolgoznom. Amikor túl sokáig tartott, egy széket toltam magam mellé, ő ráült és az ölembe tette az egyik lábát. Szótlatlanul simogattam, amíg meg nem unta és magától el nem ment. Tudta, hogy zavarhat. A zaklatás kifejező volt. Így harcolta ki a szótlan simogatást.

Tele szívják magukat, mint egy szivacs

A gyermekek bizonyára nagyon terhesnek éreznék, ha szüntelenül szemmel tartanánk őket. Szükségük van egy csendes sarokra, ahová nem megyünk be és ahol nem hallgatózunk. Osztatlan figyelmünkre is szükségük van, amikor kedvük támad rá. A figyelemnek e rövid ideje alatt teljesen tele szívják magukat, mint egy szivacs. Többet egyáltalán nem akarnak. Ezután képesek a megosztásra, még a lemondásra és a türelmes várakozásra is.

Félbeszakítás előzetes figyelmeztetés nélkül

A munka előzetes figyelmeztetés nélkül történő félbeszakítását a főnöke közvetlen felmondási oknak tekintené. Képzeld el, amint ő az íróasztala mögött ül, előtte az aláíró mappával, az arany töltőtoll már aláírásra kész, akkor Ön berobban, kicsavarja a kezéből a tollat, felborítja a kávéscsészét és ezt mondja: „De most aztán gyorsan, öregem! Hát nem hallottad, hogy kiabáltam? Megint olyan érdekes volt az aláíró-mappa, hogy elfeledkeztem a világról?” Aztán felhúzza az egyik karjánál fogva és maga mögött ráncigálja. Hová? Azt Ön határozza meg! És jaj neki, ha akadékoskodik! Kinek sietős és miért? Ki látja el a csapatot, hogy senki sem szenvedjen semmiben se hiányt? Természetesen Ön! Ez jogosítja fel Önt arra, hogy így viselkedjen a főnökével szemben. Nem, bizonyára nem a főnökével szemben. A házastársával sem csinálná ezt. Ilyesmit az ember csak gyermekekkel csinál.

A felnőttek nagyon dühösek, amikor nem kért tanácsot kapnak. A gyermekekkel kapcsolatban ezt nem gyakoroljuk. Állandóan tanácsokkal zaklatjuk őket.

Minél jobban megtervezi a háztartását, annál több időt nyer Ön és a gyermeke. Akkor nem kell váratlanul kirohannia a házból és a gyermeket minden előzetes figyelmeztetés nélkül maga mögött ráncigálnia.

A koncentrációs zavarok oka

Az iskolás korú gyermekek sok koncentrációs és kivitartási zavarának oka azokban az állandó megszakításokban van, melyekkel játékaikat megzavarták gyermekkorukban. Akit állandóan félbeszakítanak, hamarosan elveszíti a tevékenységben lelt örömeit. Nem érdemes koncentrálni, mert rögtön történik újra valami, ami kizökkenti az embert. Inkább tehát piszmojunk! Piszmogás közben minden változat megengedett.

A gyermekek számára a játék a legfontosabb tevékenység a világon. Fontosabb, mint a főnök számára az aláírás! Közben nem szabad zavarni őket. Amikor ez mégis megtörténik, akkor a gyermek nyűgös vagy agresszív lesz. Ami még rosszabb, kedvetlen és tétlen. Hamarosan minden unalmas vagy túl sok lesz számára. Még azzal is megelégedne, hogy Ön nézze, miközben játszik. Amikor egy gyermek játékkal foglalatkosodik, akkor ne zavarjuk meg!

Természetesen vannak szabályok, amelyekkel megbízható ütembe kell hozni a gyermekeket. Még ezeket sem lehet elég korán bejelenteni. Az evés, az alvás, a mosakodás, a szórakozás és a bevásárlás – előre látható események.

Amikor egy gyermek még nem képes megnézni az órát, mert összetéveszti a mutatókat, vagy mert még nem ismeri a számokat, egy ébresztőórát vagy egy stopperórát alkalmazhatunk. Előtte megmagyarázhatjuk a gyermeknek, hogy még addig játszhat, amíg az óra nem csörög. Egy kézi csengettyűt is megszólaltathatunk, egyszer első jelzés gyanánt; háromszor, amikor valóban félbe kell szakítani a játékot.

De még ekkor is kell időt hagynunk a gyermek számára, hogy a játékot befejezze. Hiszen még tele van tervekkel! Mint a főnök esetében – éppen olyan fontos! Az a gyermek, aki képes önmagát foglalkoztatni, ahhoz a legkönnyebben kezelhető fajta tartozik, melyet csak el tud képzelni magának az ember. Egy zavart gyermek hamarosan önmagát fogja zavarni. Unatkozni fog és az anyja szoknyájába fog csimpaszkodni.

Felesleges segítségnyújtás

Jelentős mértékben felőrli a gyermekek idegeit. Ráadásul még bután is teszi. Akinek állandóan megmutatják a következő fogást, az nyugodtan kikapcsolhatja az értelmét. Hiszen úgyis neki szánták: „Gyere, megmutatom, hogyan kell csinálni”, hallhatja ezt a mondatot a gyermek gyakran minden kérdés nélkül. „Úgy fordítva csinálod, hallgass inkább rám!” A gyermek számára nem marad semmi esély sem, hogy bekapcsolja saját értelmét és saját maga szerezzék meg negatív és pozitív tapasztalatait. Nem vicc, amikor azt mesélik, hogy a gyermek vasutat kapott karácsonyra és azóta az édesapja játszik vele.

A játék a gyermekek számára ugyan olyan fontos, mint a felnőtteknek a hivatás.

Tartsa tiszteltben az olyan gyermeket, amelyik el tudja magát foglalni – könnyen kezelhető.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Atyánk - Miatyánk

A kegyelem különös-szép játékának érzem azt is, ha életváltásban az értelmi-érzelmi világa valakinek változik. Például a ragaszkodásban. Jómagam, amíg fiatal voltam, Krisztus-centrikusan próbáltam megélni hitgyakorlataimat. Természetesen vonzott az áldozatvállalás legmagasabb fokán egy szinte még ifjú Mester bátorsága, hűsége és engedelmsége, aki így szólította Istent: Atya. Tanítványait, a hozzá tóduló tömeget is erre a lelkületre buzdította, vagyis a gyermeki ragaszkodásra, amikor az Úr imádságára tanította őket. A spirituális gondolkodás „forradalma” volt ez, hiszen a szigorúságból egyszerre felszabadult a lélek, Isten fiainak szabadságába lépett az addigi kemény törvények „rabja”: új szövetség Házába, ahol a felékesített Völegény lakomára várja testvéreit.

Ahogy haladok (sodródok) az évekkel, egyre inkább az a gondolat tart birtokában, amelyet Csanád Béla versében ekként olvasni: „Egyedül az Isten ismerős, / mert benne élünk, mozgunk és vagyunk / Igazán csak az Isten ismeretlen, / ha megtagadjuk igaz önmagunk.” Mélységig vezetnek ezek a sorok. Nem teologizálnak a Szentháromságról, a születés vagy a származás krisztológiai tanáról, hanem egyszerűen arról vallanak, akiben, aki által létezőnk, és aki igaz-önmagunkhoz tartozik. Kiiktatni az életünkből csonkítás lenne. Ebben a tükörben újabban saját arcomat látom, és egyre inkább az Atya vonzalmában lelem meg a nyugalmat. (Ebben a szolozsma segít leginkább.) Lelki vezetőnek mondtam el nemrégiben, aki ezt válaszolta: „Csak természetes. Életkorváltással jár. Nincs ezzel baj.”

Nemeshegyi Péter jezsuita rövid írása került a kezembe a Miatyánkról. Az imádságot a páter így jegyzi: „Krisztus-hívők nagy kincse.” A kincset pedig félteni kell s védeni. Ekként történhetett, hogy az ókeresztények családi titoknak tekintették, a nemkeresztények jelenlétében hangosan nem imádkozták. A himnuszalköltő püspök: Szent Ambrus figyelmeztette híveit, hogy ne írják le, hanem csak tanulják meg a szövegét, nehogy illetéktelen kézbe kerüljön. Manapság ismeretlen ez a titokféltség, de a mélyebb megismerés is hiányzik. A zseniális misztikus, filozófus Simone Weil ezt írja: „Ha naponta akár egyszer teljes figyelemmel elmondanánk a Miatyánkot, hamar nagy tökéletességre tennénk szert.” A jezsuita páter bevallja: „Próbálgatom ... remélve, hogy talán halálom óráján sikerül >>teljes figyelemmel<< elrebegnem ezt a csodálatos imádságot.”

Bízom, hogy az Úr imádsága segít bizalmamat erősíteni az Atya iránt. Az érzelmváltás „Szent valósága” abból is következik, amit a nemzetek apostola ekként jelez: „Mivel fiak vagytok, Isten elküldte Fiának Lelkét szívünkbe, aki azt kiáltja: Abba, Atya!” Fiúság, gyermekség az idősebb korban újra meg újra átértékelődik, előáll az apa iránti természetes érzés az emlékezetben, az, ami ilyenkor már hiányzik. Különös: az égi Atyában lelem meg a hiány „tárgyát”, azt a kimondhatatlan bizalmat, amellyel az Atya kezdettől (születésünktől) magához szorít. Ha bizalom, akkor szeretet is!

Nemeshegyi páter Teréz anyja szavait idézi (franciául): „Hívjuk, mint édes Isten-Atyát.” Az édes jelző (doux) örömtelit, kedveset, szelídet, vigasztalót és boldogítót is jelent a franciában. Teréz anyja rendkívül boldog volt, hogy Istent ekként szólíthatta. Nemhívóktól is hallani nehéz bajban a spontán megszólítást, amely egyúttal segítségkérés. Ősi sejtélem ébred meg lelkünkben, az isteni elrejtettsége.

Bálint Sándor, a boldog emléké tudós sohasem panaszkodott, csupán ennyit mondott fájdalomában: „Édös Istenem.”

Így térhet vissza a gyermekség és vele az öröm: van Valaki, a mi, a ti Atyátok, akihez a Lélek által a lélek legmélyebben képes ragaszkodni...

Jó lenne himnuszt írni a pillanat ihletében, zsoltárokat énekelni, de hadd mondjam hangosan azt, amit az idézett költő ránk hagyott: „Isten, te szívek vigasza... / neked éneklek énekem / mert tied minden érdemem, / fogadd el tékozló fiad, / ki Benned boldog és szabad.”

hírek információk

A tanév második hittanos találkozóját szervezte a napokban a Szeged-Csanádi Egyházmegye, melynek a Szeged-felsővárosi minorita templom és Rendház adott otthont. A találkozó témája a család volt, melyet bibliai történeteken keresztül, csoportos munkában dolgoztak fel a fiatalok. Tizenöt településről háromszáz fiatal hittanos vett részt a programon, akiket hitoktatóik mellett néhány szülő is elkísért. A szervezésbe bekapcsolódtak a Szent Gellért Szeminárium papnövendékei, valamint a Gál Ferenc Főiskola hallgatói, akik az egyes állomásoknál és a háttérmunkában vállaltak feladatokat. A reggeli imádságon és délutáni záró szentmisén a szegedi Eleven Tűz Zenekar szolgált.

A szegedi Dugonics András Piarista Gimnázium diákjai számára tartott rendhagyó történelemórát Magyarok, zsidók, magyar zsidók címmel a holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapja alkalmából Miklós Péter történész, a hódmezővásárhelyi Emlékpont intézményvezetője, a Toronyirány magazin munkatársa. Az órán szó volt az antiszemitizmus fogalmáról, valamint arról is, hogy sajátos többes – magyar és zsidó – identitás jellemezte a hazai zsidóságot, és hogy az izraelita vallásúak magyar nemzet melletti elkötelezettségének egyik legemlékezetesebb jele az első világháborúban való tömeges részvételük, s áldozattá és hőssé válásuk. Tragikus sorsként elevenített föl Miklós Péter olyan életutakat, melyekben a négyévi első világháborús katonai szolgálat után alig két évtizeddel haláltáborokba kerültek az egykor a hazáért harcoló magyar zsidók, s ugyanaz az állam rekesztette ki és fosztotta meg jogaiktól – és végül életüktől – őket, melyért ők az életüket tették kockára.

Az újszegedi sportcsarnokban a közelmúltban rendezett teremlabdarúgó torna alkalmából – a csapatok és a közönség adományaiból - mintegy 200.000 forint gyűl össze a Szeged-Csanádi Egyházmegye által is támogatott GEMMA Központ közössége javára.

Az idén hatodik alkalommal rendezett roma-magyar imaestet a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség április 15-én. Az este 8 órai szentmisét Köllő Sándor egyetemi lelkész celebrálta a Dómban, a szentbeszédet a Taize-i közösséghez tartozó András testvér mondta. Kiemelte, hogy mennyire fontos a közösség, melyben ő minden nap megéli a különböző nemzetiségű, és más-más földrésről származó emberek együtt élésének szépségét és nehézségeit is. Hangsúlyozta, fontos engednünk Istennek, hogy megleljen minket szeretetével a Szentírás és társainkon. A szentmise idén egy különleges eseménnyel zárult: Csorba Emil, délvidéki egyetemista – aki Újvidéken maga is kisebbségi létben készül festőművész hivatására – *Alku* című festményét hozta el, és adta át a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium közösségének. A képen az a pillanat látható, amikor a cigány lókereskedő kezét fog, alkut köt nem cigány vevőjével. A szentmisén a zenei szolgálatot az Egyetemi Lelkészség zenekara biztosította.

A Polgári Platform „Mocsárvilágtól a Dóm térig” című előadássorozatának következő előadása április 27-én, pénteken este 6 órakor kezdődik a Szegedi Dóm Látogatóközpont kis konferencia termében, ahol Barna Gábor egyetemi tanár „Szeged vallási élete” címmel tart előadást. Szeretettel várják az érdeklődőket.

Az egyházmegye tavaszi bérmálási rendje szerint április 28-án, szombaton 16.00 órakor Szegváron, április 29-én, vasárnap 10 órakor Szeged-Gyálaréten és Szeged-Petőfitelepen lesz bérmálás.

A szeged-felsővárosi Szent Miklós (minorita) templomban. április 28-án, szombaton rendezik a Szent György búcsút és családi napot. A 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Köllő Sándor káplán celebrálja.

Az egyházzenei hónap keretében április 29-én, jövő vasárnap este 7 órakor a Havasi gyopár és Paprika svájci-magyar trió ad koncertet a szegedi felsővárosi minorita templomban (Munkácsy u.7.). Orgonán játszik Bottkáné Égető Mária. A belépés díjtalan. A művészek köszönettel fogadják az adományokat, melyet a nagyorgona felújítására ajánlanak fel.

A Zentai Történelmi Levéltár az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark közreműködésével pályázatot hirdet középiskolás diákok részére Elfelejtett múlt – az ipari és mezőgazdasági termelés gyökerei címmel. A pályázatra beküldött munka feladata, hogy minél jobban bemutassa a Dél-Alföld 19-20. századi mezőgazdaságát, iparát, gazdasági fejlettségét és annak sajátosságait. Célja a történelmi, néprajzi, helytörténelmi kutatások népszerűsítése és a diákok ismereteinek bővítése. A téma iránt érdeklődők a nagy szülőktől, illetve szüleiktől gyűjtött anyagot 2500-5000 karakter terjedelemben készíthetik el. A jelíges pályaműveket, továbbá az illusztrációként használt fotókat az Ópusztaszeri Emlékpark címére (6767 Ópusztaszer, Szoborkert 68.), zárt borítékban kell elküldeni. A beérkezett pályaműveket szakértőkből álló zsűri bírálja el.

Az országban 254 településen mintegy 4000 családnak adományozott 11 millió forint értékben vetőmagot az idén a Katolikus Karitás. A Karitás egyik legnépszerűbb programjának célja, hogy a családok – főként munkanélküli szülők esetében – a kapott vetőmagot felhasználva, kertjeik művelésével megtermeljék maguk számára a szükséges zöldségeket, illetve megtapasztalhassák a kert munka örömét. A Karitás fontosnak tartja, hogy a program keretében szakmai segítséget is nyújtson a rászoruló családoknak, hogy kertjeikben a lehető legnagyobb termést takaríthassák majd be. Országszerte szakemberek segítik a kertek művelését, az önkéntesek ezen kívül szükség szerint eszközöket is biztosítanak a családoknak.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.